

PARET DE L'AERI

Via dels Sostres (6a 265m)

Primera:

X.Nicolau, S.Marzo, J.L. Benito i J.C. Ferrero (març de 1979)

Material:

14 cintes exprés, joc de friends fins al #3 de Camalot, joc de tascons i bagues

Apartada de la part central de la Paret de l'Aeri però no per això menys espectacular, la *Via dels Sostres* (o *Nicolau-Freixas-Benito*) és una línia carregada de lògica que ressegueix un sistema de sostres a la part inferior per anar a trobar una evident xemeneia a la part de dalt. Semi-equipada, la via permet completar la protecció al gust a base de flotants mercès a les generoses fissures que anem resseguint durant tot el recorregut. La part superior no es fa tant, i és una llàstima, donat que té un dels trams de xemeneia més singulars de Montserrat.

- Zona: Montserrat – Paret de l'Aeri
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 265 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Equipament: Semi-equipada amb 4 claus i parabolts
- Material: 14 cintes exprés. Joc de friends fins al #3 de Camalot, joc de tascons i bagues
- Orientació: Est
- Valoració: *****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament del Refugi de Santa Cecília i prenem el camí de l'Arrel direcció al Monestir fins la canal de l'Aeri. La remuntem fins arribar a uns esgraons que ens menen a unes sirgues que permeten creuar fins a peu de paret. Resseguint la base de la paret fins arribar al peu de via.

L1(V)

La via s'inicia a la base de l'evident sistema de sostres d'aquesta banda de la paret. Ataquem una llastra que superem en bavaresa per anar a buscar un diedre evident que escalem fins que ens toca sortir a la placa. Continuem diagonalment per la placa en una escalada que esdevé força singular per regletera. La reunió la muntem sobre una enorme savina. 45 metres.

L2(V+)

Sortim en flanqueig una mica descendent fins poder atènyer el diedre que s'enfila paret amunt; el pas d'entrada a aquest és atlètic. Resseguint la fissura esquivant un sostre per l'esquerra i enfilem un darrer tram de fissura, també atlètic i de presa franca. 35 metres.

L3(6a)

Ens elevem uns pocs metres fins atènyer la fissura horitzontal que forma el sostre i flanquegem escalant en bavaresa invertida. L'escalada és molt plàstica. Trobarem un parell de punts més delicats, un a mig flanc i un altre per sortir amunt, però es troben ben protegits. 30 metres.

L4(6a)

Ens enfilem pel diedre fins que toca fer un parell de passos per la placa que ens permeten esquivar un petit sostre i anar a buscar la continuació de la fissura. A partir d'aquest punt la dificultat minva de la mateixa manera que la qualitat del rocam. Fem la

reunió a una bona alzina. 45 metres.

L5(V)

El llarg comença per una fissura que es va fent ample fins esdevenir una xemeneia. Tot i el grau aparentment amable es tracta d'una tirada delicada, sobretot a la part superior, on un arítjol a envaït gran part de la xemeneia fent complicada la progressió. 35 metres.

L6(V+)

A l'inici del llarg hem d'escalar en X. Trobem un pont de roca i a l'altre paret un parabolts. Continuem progressant per la xemeneia fins que aquesta es va esvaïnt per convertir-se en una mena de diedre. En aquesta part i fins a la reunió, les plantes han guanyat terreny fent l'auto-protecció més laboriosa. 35 metres.

L7(V+)

Des de la reunió anem a buscar la fissura que veiem més a la dreta. Aquesta és vertical i amb bona presa, on haurem d'auto-protegir-nos amb alguna peça gran. Continuem resseguint el sistema de fissures fins que aquestes es van difuminant i aviat arribem a una bona alzina on muntem la reunió. 40 metres.

L8(III)

Evitem el darrer llarg fent un flanqueig a dretes que ens treu de la paret. 30 metres.

Descens:

Un cop acabada la via seguim cap amunt fins arribar a les escales que baixen de l'antena, on trobarem un corriol que baixa dretament cap a la canal de Sant Jeroni.

El que més m'ha agradat:

- Escalada de fissures de totes mides.
- Bona auto-protecció.
- Llargs molt fotogràfics, com el tercer o el sisè

El que no m'ha agradat tant:

- Llàstima que la part superior no es repeteixi gaire fet que ha permès que la vegetació vagi guanyant espai.